

[Justitsministeren]

som i spørgsmål, der vedrører statens sikkerhed.

Det sidste emne har været omtalt af forskellige ordførere i forbindelse med en konkret sag. Jeg skal her helt henholde mig til, hvad retsudvalgets formand sagde. Oplysningerne er givet i retsudvalget under de omstændigheder, formanden henviste til, og jeg skal derfor sige, at jeg mener, at samarbejdet naturligt bør være med retsudvalget, et samarbejde, der glæder mig i enhver henseende. Når det drejer sig om disse områder, må det foregå på den måde, som det også blev fremhævet af retsudvalgets formand.

Jeg mener, at det lovforslag, som vi om et øjeblik vedtager, giver fornyede retssikkerhedsbestemmelser, som jeg i hvert fald lægger megen vægt på. Hr. Bernhard Baunsgaard nævnte en meget væsentlig del af det, nemlig spørgsmålet om, på hvilken måde de advokater, der nu skal medvirke både i de kriminelle sager af almindelig art, der kan være tale om, og i sikkerhedssager, gennem deres indsats kan medvirke til at styrke retssikkerheden i forbindelse med disse spørgsmål. Jeg mener selvsagt, at de kan gøre det med deres kendskab til sagen, til den mistanke, der bevirker, at man ønsker en aflytning af den ene eller den anden art. De kan imødegå det, hvis de ikke mener, at mistanken er tilstrækkelig, og kan derfor give dommeren større mulighed for flere overvejelser. Advokaterne har således i disse sager en stærk mulighed for igennem deres synspunkter, som de fremlægger i retten, at sikre, at der bliver givet begrundelser i disse sager, således at dommeren herigennem også igennem advokaternes indlæg, men selvsagt også igennem politimyndighedens indlæg, har mulighed for at angive i et bredere omfang begrundelser, end det har været tilfældet måske indtil i dag.

Denne medvirken fra advokaternes side betragter jeg som noget meget væsentligt, og med en effektiv indsats fra deres side, når de møder i retterne i disse spørgsmål, mener jeg, at vi er kommet et langt skridt frem med hensyn til at skabe en forøget retssikkerhed i disse sager.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-5
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Lenger (VS):

Der er alt i alt en række gode ting i det forslag til ændring af retsplejeloven, som vi nu skal stemme om. For det første sikres der advokatmedvirken i sager om indgreb i meddelelshemmeligheden. For det andet forbydes tilfældighedsfund anvendt som bevis i sager, hvor fundene ikke i sig selv ville berettigede til indgrebet. For det tredje bliver der, som det lige er blevet vedtaget, strammere regler for rumaflytning, selv om vi, som jeg sagde i mit tidligere indlæg, har lidt svært ved at få øje på lige præcis de sager, som stramningen vil udelukke rumaflytning i.

Men der er også nogle negative sider. Den første er, at som lovforslaget er afgrænset, vil der blive mulighed for indgreb i meddelelshemmeligheden i flere sager, end det hidtil har været tilfældet. Desuden har folketinget ved anden behandling vedtaget et ændringsforslag fra socialdemokratiet og de radikale, så advokater i en række konkrete sager skal sikkerhedsgodkendes på forhånd. Det betragter vi i VS som en meget alvorlig sag. Er der først én gang lukket op for det princip, er der lukket op for en meget alvorlig udvikling, hvor der er mulighed for at kontrollere advokatens gøren, laden og holdninger, og hvor advokaterne deles op i to kategorier.

Den ene kategori har statsmagtens blå stempel, den anden har det ikke, og det kan være problematisk for begge grupper. Det siger sig selv, at det er problematisk for en advokat at blive udelukket fra denne liste; det kunne da også være lige så problematisk at blive optaget på den. Jeg kunne f.eks. aldrig nogen sinde finde på at anvende en advokat, der stod på denne liste, hvis den pågældende dermed havde fået – og det har han – et stempel fra politiet, anklagemyndigheden eller justitsministeren for, at han er særlig pålidelig.

Men vi betragter denne del af lovforslaget, der indebærer forhåndsmæssig sikkerhedsgodkendelse af advokater, som så alvorlig en udvikling, at vi på trods af de mange gode